

NÉGY NAP A HUNYADIAK NYOMÁBAN DÉLVIDÉKEN

ÁPRILIS 12-15.

A tavaszi szünet után négy csodálatos napot töltöttünk Szerbiában. A gyerekek és a pedagógusok is lelkesen vágtak neki ennek a rendkívül tartalmas, programdús utazásnak a Hunyadiak nyomában.

Első nap még a szálláshely elfoglalása előtt, út közben megálltunk Újvidéken. Jólesett a séta a belvárosban, megcsodáltuk a Városházát, a Püspöki Palotát, majd folytattuk utunkat Péterváradra. Itt felkaptattunk a várba, ahol megcsodáltuk a különleges óratornyot, ami a hajósok számára is jól látható a vízről.

A kora esti órákban értünk Székelykevére, ahol elfoglaltuk a szálláshelyünket, majd elfogyasztottuk az ízletes vacsorát. A szállásadók nagyon kedvesen fogadtak bennünket, a falubeliek pedig örültek, hogy magyar szót hallanak. Emesélték, hogy sajnálatos módon fogyatkoznak a faluban a magyarajkúak és mindig örülnek, a Magyarországról érkezett csoportoknak.

Utazásunk második napján bőséges svédasztalos reggeli után Nándorfehérvárra mentünk.

A várból csodálatos kilátás nyílt a Duna-Száva torkolatára. Idegenvezetőnkől megtudtuk, hogy hogyan arattak a magyarok Hunyadi János vezetésével győzelmet a törökök fölött.

Sétáltunk a várfalon, a bástyákon, majd visszafelé megálltunk Zimonyban, Hunyadi János halálának helyszínén. Hunyadi János emlékművének megtekintése után felkapaszkodtunk a millenniumi Hunyadi-toronyhoz, amely neogótikus stílusban épült

Harmadik reggelen sajnos esős időre ébredtünk, így kis tanácskozás után módosítottunk az eredeti terven és a delibláti homokpuszta helyett a nagyon jó állapotban megmaradt szendrői várba látogattunk el. Megdöbbenéssel tudtuk meg, hogy ezt a várat a második világháború idején börtönnek használták, ahol hadifoglyokat tartottak fogva. Szerencsére mire odaértünk, elállt az eső, így körbejárhattuk a várat.

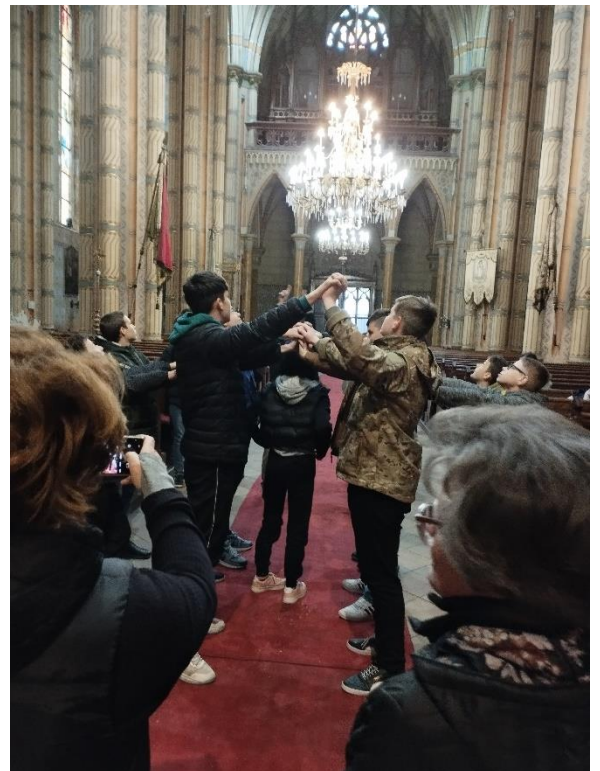
Bár a delibláti homoksivatag elmaradt, délután sem unatkoztunk, hiszen vendéglátóink táncos mulatsággal kedveskedtek nekünk, amelyen mindenki megismerkedhetett néhány székely néptánc alaplépésével. A programon gyerekek, pedagógusok egyforma lelkesedéssel vettek részt. Igazán vidám délutánt töltöttünk együtt.

A vacsoráig hátralévő időt kötetlen játékkal, sétálással, játszótérrel töltöttük. A gyerekek fellendítették a falubeli kisbolt forgalmát megtizedelve a csipsz és üdítőkészletet.

Utolsó reggelen nehéz szívvel váltunk el szállásadóinktól, Székelykevédtől és Csantavérre mentünk.

Ez a falu Szilágyi Erzsébet birtoka volt. Itt a templomot látogattuk meg.

A idegvezetőnkől élvezetes előadás hallgattunk meg a templom építéséről és a falu történetéről. Szemléletesen mutatta meg a gyerekek közreműködésével, hogy hogyan tartják a támpillérek a gótikus templomokat.

A hazafelé úton még útba ejtettük a Palicsi- tavat. A 19. század elején kedvelt fürdőhely volt, gyógyhatású termálvizéről volt híres. Sajnos ma már annyira szennyezett, hogy nem alkalmas fürdésre.

Csodálatos szecessziós stílusú villákat néztünk meg sétánk során. Több villához a Zsolnaggyárból szállították a cserepeket, illetve a díszítő elemeket.

A kellemes séta után már csak a hosszú utazás várt ránk. Szombaton a kora esti órákban értünk haza fáradtan, de rengeteg élménnyel és új ismerettel gazdagabban.

A gyerekek fogalmazták meg a következő gondolatot: Annyira szuper, hogy így megmaradtak ezek a régi magyar várak és műemlékek, pedig már nem is Magyarországhoz tartoznak.